Сряда, 7 юли 2021 г.

P9_TA(2021)0346

Сътрудничество между ЕС и НАТО в контекста на трансатлантическите отношения

Резолюция на Европейския парламент от 7 юли 2021 г. относно сътрудничеството между ЕС и НАТО в контекста на трансатлантическите отношения (2020/2257(INI))

(2022/C 99/12)

Европейският парламент,

— като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),

— като взе предвид Северноатлантическия договор,

— като взе предвид дял V от Договора за Европейски съюз (ДЕС) и по-специално членове 21 и 42 от него,

— като взе предвид своята резолюция от 13 юни 2018 г. относно отношенията между ЕС и НАТО ([1]),

— като взе предвид своята резолюция от 11 декември 2018 г. относно военната мобилност ([2]),

— като взе предвид своята резолюция от 14 февруари 2019 г. относно бъдещето на Договора за ликвидиране на ракетите със среден обсег на действие и въздействието върху Европейския съюз ([3]),

— като взе предвид изявлението на генералния секретар на НАТО от 2 август 2019 г. относно Договора за ликвидиране на ракетите със среден обсег на действие,

— като взе предвид своята законодателна резолюция от 26 ноември 2019 г. относно предложението за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност и Директива 2008/118/ЕО относно общия режим на облагане с акциз по отношение на отбранителните дейности в рамките на Съюза ([4]),

— като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2020 г. относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана — годишен доклад ([5]),

— като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2020 г. относно изпълнението на общата външна политика и политиката на сигурност — годишен доклад ([6]),

— като взе предвид своята резолюция от 25 март 2021 г. относно изпълнението на Директива 2009/81/ЕО относно възлагането на обществени поръчки в областта на отбраната и сигурността и на Директива 2009/43/ЕО относно трансфера на продукти, свързани с отбраната ([7]),

— като взе предвид заключенията на Съвета от 14 ноември 2016 г. относно глобалната стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз, озаглавена „Обща визия, общи действия: по-силна Европа“,

— като взе предвид Решение (ЕС) 2017/971 на Съвета от 8 юни 2017 г. за определяне на реда и условията за планиране и провеждане на военни мисии на ЕС по линия на ОПСО без изпълнителни правомощия и за изменение на решения 2010/96/ОВППС за военна мисия на Европейския съюз в подкрепа на обучението на Сомалийските сили за сигурност, 2013/34/ОВППС за военна мисия на Европейския съюз в подкрепа на обучението на въоръжените сили на Мали (EUTM Мали) и (ОВППС) 2016/610 за военна мисия на Европейския съюз по линия на ОПСО за обучение в Централноафриканската република (EUTM RCA) ([8]), с което се установяват Способностите на ЕС за планиране и провеждане на военни операции;

— като взе предвид пакета в областта на отбраната, представен от Комисията на 7 юни 2017 г. в документа за размисъл относно бъдещето на европейската отбрана (COM(2017)0315),

([1]) ОВ C 28, 27.1.2020 г., стр. 49.
([2]) ОВ C 388, 13.11.2020 г., стр. 22.
([3]) ОВ C 449, 23.12.2020 г., стр. 149.
([4]) ОВ C 232, 16.6.2021 г., стр. 71.
([5]) Приети текстове, P9_TA(2020)0009.
([6]) Приети текстове, P9_TA(2020)0008.
([7]) Приети текстове, P9_TA(2021)0102.
([8]) ОВ L 146, 9.6.2017 г., стр. 133.

Сряда, 7 юли 2021 г.

— като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 13 и 14 декември 2018 г. относно сигурността и отбраната,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 17 юни 2020 г. относно сигурността и отбраната,

— като взе предвид Решение (ОВППС) 2020/1639 на Съвета от 5 ноември 2020 г. за установяване на общите условия, при които трети държави могат по изключение да бъдат поканени да участват в отделни проекти по линия на ПСС ([9]),

— като взе предвид заключенията на Съвета от 16 ноември 2020 г., озаглавени „Възстановяване, осигуряващо напредък в прехода към една по-динамична, по-издръжлива и по-конкурентоспособна европейска промишленост“,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 20 ноември 2020 г. относно Стратегическия преглед на Постоянното структурирано сътрудничество (ПСС) за 2020 г.,

— като взе предвид решението на Съвета от 6 май 2021 г. да одобри участието на САЩ, Канада и Норвегия в проекта по линия на ПСС за военна мобилност,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 16 април 2021 г. относно стратегия на ЕС за сътрудничество в Индийско-Тихоокеанския регион,

— като взе предвид решението на САЩ да се присъединят отново към Парижкото споразумение,

— като взе предвид съвместното изявление, прието на срещата на високо равнище между ЕС и САЩ на 15 юни 2021 г.,

— като взе предвид съвместното изявление, прието на срещата на високо равнище между ЕС и Канада на 15 юни 2021 г.,

— като взе предвид Пътната карта за изменението на климата и отбраната, предложена от Европейската служба за външна дейност на 6 ноември 2020 г.,

— като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 2 декември 2020 г., озаглавено „Нова програма на ЕС и САЩ за глобална промяна“ (JOIN(2020)0022),

— като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 10 и 11 декември 2020 г. относно отношенията между ЕС и САЩ,

— като взе предвид решението на Съвета от 22 март 2021 г. за създаване на Европейски механизъм за подкрепа на мира,

— като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 16 декември 2020 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за киберсигурност за цифровото десетилетие“ (JOIN(2020)0018),

— като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външната политика и политиката на сигурност от 7 юни 2017 г., озаглавено „Стратегически подход за устойчивост във външната дейност на ЕС“ (JOIN(2017)0021),

— като взе предвид изявлението на членовете на Европейския съвет от 26 февруари 2021 г. относно сигурността и отбраната,

— като взе предвид споразумението между преговарящите страни от Европейския парламент и от Съвета от 10 декември 2020 г. относно Европейския фонд за отбрана,

— като взе предвид политическото споразумение между Европейския парламент и Съвета от 18 декември 2020 г. относно Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество за периода на следващата многогодишна финансова рамка (МФР) (2021 — 2027 г.),

— като взе предвид Споразумението за сигурност на информацията от 14 март 2003 г. между ЕС и НАТО,

([9]) ОВ L 371, 6.11.2020 г., стр. 3.

— като взе предвид съвместната декларация относно сътрудничеството между ЕС и НАТО, подписана във Варшава на 8 юли 2016 г. от председателите на Европейския съвет и Европейската комисия и генералния секретар на НАТО,

— като взе предвид общия набор от 74 предложения за прилагането на Съвместната декларация от Варшава, одобрен от Съвета на ЕС и Съвета на НАТО на 6 декември 2016 г. и 5 декември 2017 г.,

— като взе предвид съвместната декларация относно сътрудничеството между ЕС и НАТО, подписана в Брюксел от председателите на Европейския съвет и Европейската комисия и генералния секретар на НАТО на 10 юли 2018 г., както и декларацията от срещата на високо равнище в Брюксел, приета от държавните и правителствените ръководители, участващи в заседанието на Северноатлантическия съвет в Брюксел на 11 и 12 юли 2018 г.,

— като взе предвид петте доклада за напредъка на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (заместник председател/върховен представител) и генералния секретар на НАТО относно изпълнението на общия набор от предложения, представени съвместно през юни и декември 2017 г. и през юни 2018 г., 2019 г. и 2020 г.,

— като взе предвид Целите на ООН за устойчиво развитие (ЦУР), и по-специално ЦУР 16 за насърчаване на мирни и приобщаващи общества за устойчиво развитие,

— като взе предвид задължението за ядрено разоръжаване, залегнало в член VI от Договора за неразпространение на ядрени оръжия (ДНЯО), за държавите, страни по ДНЯО, притежаващи ядрени оръжия;

— като взе предвид декларацията от срещата на високо равнище в Уелс от 5 септември 2014 г. на държавните и правителствените ръководители, участващи в срещата на Северноатлантическия съвет в Уелс,

— като взе предвид комюникето от срещата на високо равнище в Брюксел, прието от държавните и правителствените ръководители, участващи в срещата на Северноатлантическия съвет в Брюксел на 14 юни 2021 г.,

— като взе предвид комюникето на лидерите на Г-7 от 13 юни 2021 г., озаглавено „Нашата обща програма за глобални действия: да изграждаме отново, но по-добре“,

— като взе предвид срещата на високо равнище между САЩ и Русия, състояла се в Женева на 16 юни 2021 г.,

— като взе предвид Програмата на ООН за разоръжаване, озаглавена „Сигурност за нашето общо бъдеще“,

— като взе предвид доклада от 25 ноември 2020 г., озаглавен „NATO 2030: United for a New Era“ (НАТО 2030 г.: Обединени за една нова ера), на групата за размисъл, назначена от генералния секретар на НАТО, съпредседателствана от Томас де Мазиер и Уес Мичъл,

— като взе предвид доклада на групата на НАТО на младите лидери 2030 г. от 4 февруари 2021 г., озаглавен „NATO 2030: Embrace the change, guard the values“ (НАТО 2030: Подкрепа за промяната, защита на ценностите),

— като взе предвид посещението на генералния секретар на НАТО в колегиума на членовете на Комисията на 15 декември 2020 г.,

— като взе предвид участието на заместник председателя/върховен представител на срещата на министрите на отбраната на НАТО на 17 и 18 февруари 2021 г. и на срещата на министрите на външните работи на НАТО на 23 и 24 март 2021 г.,

— като взе предвид речта на председателя на Комисията Юнкер за състоянието на Съюза от 14 септември 2016 г.,

— като взе предвид изявленията от 19 февруари 2021 г. на политическите лидери на НАТО и на ЕС по време на специалната конференция по въпросите на сигурността в Мюнхен „Beyond Westlessness“,

— като взе предвид размяната на мнения по време на сесията на 3 март 2021 г. на Междупарламентарната конференция за общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) и общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО),

— като взе предвид Преглед № 09/2019: Европейска отбрана на Европейската сметна палата от 12 септември 2019 г. относно европейската отбрана,

Сряда, 7 юли 2021 г.

— като взе предвид размяната на мнения с генералния секретар на НАТО по време на съвместното заседание на комисията по външни работи, подкомисията по сигурност и отбрана и делегацията за връзки с Парламентарната асамблея на НАТО, проведена на 15 март 2021 г.,

— като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A9-0192/2021),

А. като има предвид, че европейската и трансатлантическата солидарност и партньорство са в основата на миналата, настоящата и бъдещата сигурност на трансатлантическото партньорство; като има предвид, че НАТО и ЕС са различни по своето естество организации, но се развиват в един и същ нестабилен геополитически контекст;

Б. като има предвид, че както ЕС, така и НАТО започнаха процеси на размисъл, за да се адаптират по-добре към безпрецедентните промени в сигурността в глобален мащаб; като има предвид, че през юни 2020 г. лидерите на ЕС се договориха да започнат процес, целящ определяне на „стратегически компас“; като има предвид, че на неотдавнашната си среща на високо равнище на 14 юни 2021 г. лидерите на НАТО решиха да започнат работа по следващата стратегическа концепция, която да бъде одобрена на следващата им среща на високо равнище през 2022 г.;

В. като има предвид, че през ноември 2020 г. разузнавателните служби на държавите — членки на ЕС, изготвиха съвместно първия цялостен, всеобхватен, класифициран анализ на ЕС на пълния набор от заплахи и предизвикателства, пред които е изправен или може да се изправи ЕС в близко бъдеще; като има предвид, че се планира през ноември 2021 г. заместник председателят/върховен представител да представи проект на стратегическия компас, който впоследствие държавите членки да обсъдят и да приемат през март 2022 г.; като има предвид, че стратегическият компас има за цел да улесни възникването на „обща европейска култура на сигурност и отбрана“;

Г. като има предвид, че ЕС изрично признава ролята на НАТО за отбраната на Европа и на нейните граждани (член 42, параграф 7 от ДЕС); като има предвид, че основната отговорност на НАТО е колективната отбрана (член 5 от Договора от Вашингтон); като има предвид, че НАТО остава ключов гарант в областта на способностите, гарантирайки техническата и човешката оперативна съвместимост на съюзническите сили, както и съгласуваност на техните политики за оборудване; като има предвид, че ангажимента за колективна отбрана, залегнал в член 5 от Северноатлантическия договор и член 42, параграф 7 от ДЕС, е гаранцията за солидарността между съюзниците и между държавите членки;

Д. като има предвид, че общите ценности, общата история и специалните отношения, споделяни от ЕС, европейските държави — членки на НАТО, САЩ и Канада, представляват крайъгълният камък на трансатлантическия съюз; като има предвид, че ЕС и НАТО са изправени пред общи предизвикателства, свързани със сигурността, имат общи интереси в областта на отбраната и се намират в еднаква, все по-сложна обстановка по отношение на сигурността;

Е. като има предвид, че след Съвместната декларация от 2016 г. започна процес на сътрудничество между ЕС и НАТО, с акцент върху около 74 общи предложения за действия в областите на борбата с хибридните заплахи, оперативното сътрудничество, включително по море, и миграцията, киберсигурността и отбраната, отбранителните способности, отбранителната промишленост и научните изследвания, ученията и подкрепата за усилията на източните и южните партньори за изграждане на капацитет;

Ж. като има предвид, че сигурността и отбраната на Европа зависят от политическата воля и гражданския и военния капацитет на европейците да поемат своите отговорности в една стратегическа среда, която значително се влоши през последните години; като има предвид, че на НАТО не следва да се гледа като на продължение на проект от миналото, а като на визия за бъдещето на световната сигурност и стабилност, като на организация, която трябва да продължи да адаптира своята политическа стратегия към новите предизвикателства, да поддържа политическата солидарност и сплотеност и да остане надеждна, технически иновативна;

З. като има предвид, че единствената правна рамка за отношенията между ЕС и НАТО продължава да е договорената рамка от 2003 г., която се ограничава до съвместно използване с ЕС на колективните структури на НАТО за планиране, активи и способности, когато се планират и провеждат военни операции по линия на ОПСО в съответствие със споразуменията в рамките на „Берлин плюс“;

И. като има предвид, че на 10 ноември 2020 г. генералният секретар на НАТО Йенс Столтенберг заяви, че „трябва в спешен порядък да се стремим към контрол върху ядреното въоръжаване и разоръжаване“, а на 15 декември 2020 г. съюзниците от НАТО потвърдиха своя ангажимент по отношение на запазването и засилването на контрола над въоръженията, разоръжаването и неразпространението;

Й. като има предвид, че ЕС и неговите държави членки, особено след публикуването на Глобалната стратегия на ЕС от 2016 г., провеждат политики, които им позволяват да бъдат по-активен и влиятелен глобален фактор за мир и сигурност и че вследствие на това те засилиха сътрудничеството си в областта на сигурността и отбраната; като има предвид, че основните етапи включват създаването на Европейския фонд за отбрана (ЕФО) и предшестващите го програми, стартирането на постоянното структурирано сътрудничество (ПСС) и координирания годишен преглед на отбраната (КГПО), както и споразумението относно Европейски механизъм за подкрепа на мира;

К. като има предвид, че КГПО осигурява на ЕС инструмент за по-нататъшно хармонизиране на усилията на държавите членки в развитието на отбранителни способности и за установяване на допълнителни области за сътрудничество;

Л. като има предвид, че понастоящем в рамките на ОПСО 5 000 военни и цивилни служители на ЕС участват в шест военни и 11 граждански мисии и операции на три континента; като има предвид, че тези мисии успешно предоставиха подкрепа, изграждане на капацитет и обучение с цел осигуряване на мир, сигурност и стабилност в зони на конфликти и зони, преминали през конфликти; като има предвид, че капацитетът на Европа се основава до голяма степен на способността на Съюза за убедителна намеса във външни оперативни зони;

М. като има предвид, че през последните месеци бяха осъществени безпрецедентни по мащаб взаимодействия на високо равнище между ЕС и НАТО, като първата дискусия на генералния секретар на НАТО с колегиума на членовете на Комисията през декември 2020 г. и участието му на Европейския съвет през февруари 2021 г.;

Н. като има предвид, че чрез своя процес на планиране на отбраната НАТО определя своето „равнище на амбиция“ на всеки четири години, като установява в количествено и качествено изражение резерва от сили, оборудване и способности, с които съюзниците следва да разполагат, за да подкрепят целия спектър от мисии на НАТО и да бъдат в състояние да реагират на възможни заплахи и предизвикателства;

О. като има предвид, че САЩ отдавна призовават ЕС и неговите държави членки да увеличат усилията си по отношение на инвестициите в своята сигурност и отбрана като важен принос за споделянето на тежестта в рамките на алианса;

П. като има предвид, че пандемията от COVID-19 оказва значително въздействие върху международните отношения и националните бюджети, допълнително изостри съществуващите напрежения и предизвикателствата в областта на сигурността в световен мащаб, като безотговорното и агресивно използване на сила; като има предвид, че по-специално Китай и Русия се опитаха да използват пандемията, за да защитят своите стратегически интереси; като има предвид, че ЕС и НАТО си сътрудничат тясно от началото на пандемията и решават въпроси като разпределението на медицинско оборудване и персонал, репатрирането на граждани, кибернетичните и хибридните заплахи и борбата с дезинформацията и враждебна пропаганда;

Р. като има предвид, че при представянето на плана за действие в областта на отбраната Комисията подчерта, че промишленият свръхкапацитет, разпокъсаността и неефективността на европейското военно производство годишно струват от 25 до 100 милиарда евро, които се поемат от националните бюджети за отбрана на държавите — членки на ЕС;

С. като има предвид, че демокрациите трябва да отговорят адекватно на днешните предизвикателства; като има предвид, че редица членове на НАТО и ЕС са изправени пред вътрешни предизвикателства за демокрацията; като има предвид, че в световен план авторитарните режими като Русия и Китай, изглежда са укрепили своето влияние и следват агресивна програма;

Т. като има предвид, че Засиленото присъствие на предна линия на НАТО на източния фланг на алианса с четири многонационални бойни групи в Естония, Латвия, Литва и Полша, се ръководи съответно от САЩ, Обединеното кралство, Канада и Германия,

У. като има предвид, че НАТО успешно изпробва своята инициатива за бърза въздушна мобилност, за да направи възможно спешното транспортиране на медицински консумативи по време на пандемията от COVID-19;

70 години трансатлантическа връзка чрез НАТО

1. е убеден, че Европейският съюз и НАТО имат сходни интереси по отношение на сигурността и отбраната; приветства засиленото сътрудничество между ЕС и НАТО след подписването във Варшава на съвместната декларация от 2016 г., подкрепена с приетата в Брюксел съвместна декларация от 2018 г., и подчертава, че активното стратегическо партньорство между ЕС и НАТО е от основно значение за справяне с предизвикателствата, свързани със сигурността, пред които са

Сряда, 7 юли 2021 г.

изправени Европа и съседните ѝ държави; приветства постиженията на алианса и подчертава продължаващата му значимост; подчертава, че НАТО трябва да ускори усилията си за адаптиране към променящото се естество и нарасналата степен на заплахите, за да остане надежден и устойчив глобален фактор за колективна сигурност и мир в света; припомня, че за държавите членки, които са и съюзници в НАТО, НАТО е крайъгълният камък на колективната отбрана; призовава ЕС да продължи да задълбочава трансатлантическата връзка и важното си партньорство с НАТО;

2. потвърждава предишния си ангажимент по отношение на амбициите на ЕС в областта на сигурността и отбраната и отново заявява стремежа на ЕС да бъде глобален фактор на мира и сигурността; подчертава факта, че НАТО продължава да бъде основата за сигурността и колективната отбрана на своите членове и на трансатлантическата общност като цяло, и че организацията е незаменим форум за консултации и решения в областта на сигурността между съюзниците; потвърждава подкрепата си за трансатлантическото сътрудничество, партньорство и приятелство, които през последните 70 години допринасяха за успеха на Европа и бяха основата за нейната стабилност и сигурност след края на Втората световна война;

3. подчертава, че партньорството между ЕС и НАТО и трансатлантическото сътрудничество като цяло се основават на обща история и подкрепа за основните ценности на демокрацията, свободата, зачитането на правата на човека, принципите на правовата държава и насърчаването на мира и международното сътрудничество и основания на правила международен ред; подчертава, че НАТО е нещо повече от военен съюз и представлява символ на споделени демократични ценности;

4. подчертава, че НАТО е ценен партньор и на държавите — членки на ЕС, които не членуват в алианса; признава, че НАТО си сътрудничи с някои държави от ЕС, които не членуват в алианса, наред с другото, посредством своята програма „Партньорство за мир“ и Инициативата за партньорство за оперативна съвместимост; припомня, че сътрудничеството между ЕС и НАТО не трябва да засяга политиката за сигурност и отбрана на нечленуващите в НАТО държави — членки на ЕС; припомня, че сътрудничеството между НАТО и държавите от ЕС, нечленуващи в НАТО, е неразделна част от сътрудничеството между ЕС и НАТО. приветства участието на държавите — членки на ЕС, които не членуват в НАТО, в инициативите на алианса, като зачита същевременно политиките на неутралност, съответните конституционни уредби, участието на трети държави и амбициите на ЕС; отбелязва, че двете организации имат ясно разграничени характеристики и че следва да си сътрудничат при пълно зачитане на автономността и процедурите на вземане на решения на отсрещната страна въз основа на принципите за реципрочност и приобщаване, без да се засяга специфичният характер на политиките за сигурност и отбрана на държавите членки; припомня различното естество и роли на двете организации, като ЕС е гражданска организация с военно звено за операции на външна територия по член 43, параграф 1 от ДЕС (задачи от Петерсберг), а НАТО е военен съюз, на който е възложено да организира колективната териториална отбрана на своите членове;

5. изтъква, че трансатлантическата общност е изправена пред широк кръг от нововъзникващи заплахи, системна конкуренция и безпрецедентни общи предизвикателства за нашите демократични общества, принципите на правовата държава и зачитането на основните свободи, които засягат сигурността на държавите членки и на техните граждани, независимо дали пряко или непряко, които варират от конвенционални заплахи, неефективен контрол над въоръженията и разпространение на оръжия за масово унищожение (ОМУ), ненамаляващ риск от ядрените оръжия, нестабилност в южното и източното съседство, изменение на климата, пандемии и тероризъм до кибератаки, злонамерено използване на нововъзникващи и революционни технологии, опасна миграция и променящ се световен баланс на силите; подчертава, че с оглед на произтичащото от това предизвикателство за основания на правила международен ред, засиленото сътрудничество между ЕС и НАТО допринася за ефективното глобално управление и мултилатерализма;

6. подчертава, че трансатлантическата общност може да се справи успешно с тези предизвикателства само чрез по-нататъшно задълбочаване на сътрудничеството и извеждане на партньорството на ново равнище; подчертава факта, че както ЕС, така и НАТО имат уникални способности и силни страни; счита поради това, че взаимното допълване на усилията и задълбоченото сътрудничество са от изключително значение за поддържането на трансатлантическата сигурност; подчертава, че запазването на политическата сплотеност и единство, както и засилването на политическите консултации трябва да бъдат приоритети в партньорството между ЕС и НАТО с цел по-добро справяне с общите предизвикателства;

7. изразява увереност, че трансатлантическата общност е способна не само да се адаптира към новите предизвикателства, но и да се справи с тях; изразява благодарността си за отличната работа на многобройните членове на персонала на ЕС, НАТО и отделните държави, които работят упорито, за да защитят нашите граждани;

8. отдава почит и изразява уважение към всички служещи в трансатлантическия алианс, загубили живота си или ранени при изпълнение на служебните си задължения, както и към тези, които служат понастоящем;

Засилване на трансатлантическото сътрудничество и на сътрудничеството между ЕС и НАТО

9. приветства силния сигнал за трансатлантическо единство и сътрудничество, изпратен от срещата на високо равнище на НАТО на 14 юни 2021 г., която показа, че алиансът продължава да бъде жизненоважен и способен да се адаптира към настоящите и новите предизвикателства; счита, че заключенията относно сътрудничеството между ЕС и НАТО следва да бъдат отразени и в работата по следващата стратегическа концепция на НАТО; приветства назначаването от генералния секретар на НАТО на независимата експертна група и приветства по-специално техните препоръки за по-тясно сътрудничество между ЕС и НАТО; подкрепя предложенията на председателя на Комисията и на заместник председателя/върховен представител от декември 2020 г. за диалог по въпросите на сигурността и отбраната между ЕС и САЩ; приветства ясно изразеният ангажимент на администрацията на президента Байдън да работи с партньорите от ЕС и НАТО във всички области;

10. силно приветства срещата на високо равнище между ЕС и САЩ от 15 юни 2021 г. и изразяването на непоколебима подкрепа за стабилно сътрудничество между НАТО и ЕС; приветства съвместното признаване от страна на ЕС и САЩ на приноса, който инициативите на ЕС в областта на сигурността и отбраната могат да имат както за европейската, така и за трансатлантическата сигурност, и приветства заявеното намерение за започване на специален диалог между ЕС и САЩ в областта на сигурността и отбраната; подчертава както ключовото значение на присъствието на силите за сигурност на САЩ в Европа за сигурността на Европа, така и пълния си ангажимент към трансатлантическото сътрудничество в областта на сигурността; подчертава, че силното партньорство между ЕС и САЩ е ключов елемент на успешното сътрудничество между ЕС и НАТО; подчертава, че трансатлантическото партньорство печели от предвидимостта във формулирането на външната политика и многостранните ангажименти; счита, че смяната на администрацията в САЩ е възможност за препотвърждаване на споделените ценности като демокрацията, правовата държава, многостранното сътрудничество, мира и просперитета, както и за засилване на международното сътрудничество за справяне с общите заплахи, което, когато е възможно, би могло да включва съвместни санкции;

11. напълно споделя становището, изразено в заключителното комюнике от неотдавнашната среща на високо равнище на НАТО, че текущите стратегически процеси в рамките на НАТО и ЕС предлагат уникална възможност за по-нататъшно активизиране на нашите консултации и сътрудничество с цел повишаване на сигурността на нашите граждани и насърчаване на мира и стабилността в евроатлантическия регион и извън него; отново призовава следователно текущата и бъдещата паралелна работа по стратегическия компас на ЕС и наскоро обявеното разработване на следващата стратегическа концепция на НАТО да установи ясни приоритети и допълнителни полезни взаимодействия с цел засилване на трансатлантическата връзка и по-нататъшно сътрудничество между ЕС и НАТО; призовава всички участници да използват тази възможност, за да свържат тези процеси както на политическо, така и на техническо равнище; подчертава факта, че двата процеса трябва да гарантират съгласуваност и да установят общите регионални и глобални заплахи и необходимите следващи стъпки за справяне с тях; изразява виждането си, че стратегическият компас на ЕС би могъл да послужи като основа за принос на ЕС към следващата стратегическа концепция на НАТО; счита, че тези отделни процеси следва поотделно да подчертават добавената стойност на всяка от двете организации, да спомагат при необходимост за установяване на по-добро разпределение на задачите и — чрез постоянен диалог и тясна координация, да определят дали ЕС или НАТО следва да поемат водещата роля в дадена област по взаимно подсилващ начин;

12. очаква завършването на стратегическия компас да задълбочи солидарността на ЕС и да допринесе за напредъка към обща стратегическа култура сред държавите членки; приветства първия общ анализ на заплахите от ноември 2020 г. и призовава за предприемането на действия за съгласувана обща оценка на заплахите; счита, че интегрираният подход на ЕС би могъл да бъде актуализиран, за да се вземат предвид констатациите от анализа на заплахите, извършен в рамките на процеса на разработването на стратегическия компас; счита, че свързаното със сигурността измерение на държавите в непосредствено съседство на ЕС, по-специално от Източното партньорство (ИП) и Западните Балкани, следва да бъде надлежно взето предвид при изготвянето на стратегическия компас, тъй като сигурността и устойчивостта на Европа не могат да бъдат постигнати без дългосрочната сигурност и устойчивост на всички съседни на ЕС държави;

13. подчертава, че член 5 от Северноатлантическия договор, както и член 42, параграф 7 от ДЕС и член 222 от ДФЕС са важни инструменти за гарантиране на солидарността при криза, засягаща членове на съответните организации; припомня, че член 5 от Северноатлантическия договор беше задействан след терористичните нападения в Ню Йорк и Вашингтон през септември 2001 г., за да бъде изразена солидарност със САЩ, а член 42, параграф 7 от ДЕС беше задействан след терористичните нападения в Париж през ноември 2015 г., за да бъде изразена солидарност с Франция; насърчава обсъждането на връзката между член 42, параграф 7 от ДЕС и член 5 от Северноатлантическия договор, които установяват

категоричния ангажимент съответно на ЕС и НАТО за солидарност и сигурност, по време на прегледа на стратегическата концепция и изготвянето на стратегическия компас, като същевременно счита, че автономността на процесите на вземане на решения на двете организации следва да се зачита изцяло;

14. приветства положителния тон относно сътрудничеството между ЕС и НАТО в заключителното комюнике от срещата на високо равнище на НАТО на 14 юни 2021 г.; счита обаче, че са необходими значително повече усилия за по-нататъшното развитие на сътрудничеството между ЕС и НАТО и за постигане на истинско стратегическо партньорство; подчертава, че ЕС е партньор на НАТО и че сътрудничеството между ЕС и НАТО прави и двата съюза по-силни и се основава на договорените ръководни принципи на прозрачност, реципрочност, приобщаване и автономност на двете организации при вземането на решения; подчертава, че развитието на съгласувани, допълващи се и оперативно съвместими отбранителни способности е от съществено значение за повишаване на сигурността на евроатлантическия регион в съответствие с принципа на единния набор от сили; отново заявява, че европейската способност за действие, било то в партньорство или автономно, е от съществено значение за взаимното допълване и за приноса за изпълнението на основните задачи на НАТО, както и за засилване на предотвратяването на конфликти, а оттам и за сигурността на европейския континент като цяло;

15. счита, че бъдещото сътрудничество между ЕС и НАТО следва да надгражда уникалния експертен опит на ЕС както в управлението на граждански кризи и изграждането на капацитет, по-специално чрез Способностите за планиране и провеждане на граждански операции (CPCC), така и в управлението на военни кризи чрез Способностите за планиране и провеждането на военни операции (MPCC) и опита, придобит по време на 37-те военни операции, проведени на място от 2003 г. насам, и помощта, оказвана от военните участници на партньорските държави посредством инициативата за изграждане на капацитет в подкрепа на сигурността и развитието (CBSD) и Механизма за подкрепа на мира в Африка, който беше интегриран в Европейския механизъм за подкрепа на мира;

16. приветства яснотата на езика в комюникето от срещата на високо равнище на НАТО от 14 юни 2021 г. относно значението на устойчивостта; подчертава, че както ЕС, така и НАТО следва да засилят сътрудничеството си и да го координират по-ефективно в ключовата област на устойчивостта, и подчертава амбицията на ЕС да разработи съдържателен подход за укрепване на различните граждански и военни аспекти на устойчивостта, наред с другото в областта на защитата на критична инфраструктура, например в секторите на транспорта, енергетиката и информационните технологии, както и ролята на ЕС като ключов фактор в борбата с дезинформацията и фалшивите новини;

17. приветства положителното решение на Съвета от 6 май 2021 г. за упълномощаване на координатора на проекта „Военна мобилност“, Нидерландия, да покани САЩ, Канада и Норвегия, след подадените от тях съответни искания, да участват в проекта по линия на ПСС за военна мобилност, подчертава, че това участие представлява важна стъпка към по-голяма съгласуваност между съответните усилия на ЕС и НАТО за развитие на способностите и е конкретен пример за засилено трансатлантическо партньорство; припомня, че извънредното участие на трети държави в проекти по линия на ПСС, при условие че не подкопава целта за насърчаване на ОПСО на ЕС и че отговаря на договорен набор от политически, материални и правни условия, може да бъде от стратегически интерес за Съюза, особено ако осигурява технически експертен опит или допълнителни способности; счита, че това важи особено за стратегическите партньори като съюзниците от НАТО, държавите от Западните Балкани и партньорите от Източното партньорство; припомня своята позиция, че участието на трети държави може да бъде само по изключение, че трябва да се решава се за всеки отделен случай и да е по покана на държавите — членки на ЕС, и подчертава, че това участие следва да осигури добавена стойност и да допринесе за укрепването на ОПСО; припомня също така, че участието на трети държави трябва да е в съответствие със съответните правила, определени в Решение (ОВППС) 2020/1639;

18. подчертава значението на трансатлантическото сътрудничество по редица международни въпроси, като изменението на климата, реакцията при пандемия, нововъзникващите революционни технологии, изкуствения интелект, киберсигурността, борбата с тероризма, включително джихадисткия и спонсорирания от държавата тероризъм, енергетиката, морската сигурност и устойчивост, както и в областта на космическото пространство;

19. отчита важното сътрудничество между ЕС и НАТО в Западните Балкани, като например между мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в Косово (EULEX) и силите на Косово (KFOR); приветства операцията EUFOR Althea, чийто оперативен щаб се намира във Върховната щабквартира на съюзните сили на НАТО в Европа (SHAPE) въз основа на договореностите „Берлин плюс“ с НАТО, която допринася по силата на тези договорености за безопасна и сигурна среда в Босна и Херцеговина след като пое съответните отговорности от силите за стабилизиране на НАТО (ЕСФОР) през 2004 г.; отбелязва, че опитът и извлечените поуки от тези мисии и операции допринасят за това всяко настоящо и бъдещо сътрудничество между ЕС и НАТО да осигурява мир, сигурност и стабилност в засегнатите региони и за

подкрепата и обучението на местните партньори и изграждането на капацитет; отбелязва важната роля, която интеграцията в НАТО изигра в Западните Балкани чрез стабилизирането на тези държави, което беше важно за перспективата им за членство в ЕС и за постепенната им интеграция в ЕС; счита, че ЕС и НАТО следва да предоставят по-голяма подкрепа на държавите от Западните Балкани за борба със злонамерената външна намеса от държави като Русия, Китай, Турция и Саудитска Арабия, както и от радикални групи и недържавни участници; приветства факта, че трите държави от Западните Балкани в процес на присъединяване към ЕС — Албания, Черна гора и Северна Македония — вече са съюзници в НАТО;

20. призовава както държавите — членки на ЕС, така и съюзниците в НАТО, да използват всички възможни средства в подкрепа на засилването на сътрудничеството в областта на военната сигурност със страните кандидатки и потенциални кандидатки за членство в ЕС, както и с източните и южните съседни държави, тъй като без това сигурността и стабилността на региона не могат да бъдат гарантирани; припомня важната роля, която ЕС може да изпълнява в подкрепа на политиката на отворените врати на НАТО, чрез поддържане на тесни политически и оперативни полезни взаимодействия със страните, желаещи да се присъединят към ЕС, а именно Босна и Херцеговина, Украйна и Грузия; подчертава значението на приноса от страна на различни партньорски на НАТО държави за евроатлантическата сигурност; настоятелно призовава за по-силна координация и ефективно разделение на труда между ЕС и НАТО в сътрудничеството с трети държави с особен акцент върху държавите, обявени за партньори на НАТО с разширени възможности (ЕоР); отново заявява своята подкрепа за разширяването както на ЕС, така и на НАТО;

Заплахи и предизвикателства, пред които са изправени ЕС и НАТО

21. изразява дълбоката си загриженост във връзка с продължаващите ревизионистки, милитаристки и агресивни политики, провеждани от Русия под ръководството на президента Путин; приветства яснотата на езика на изразените позиции относно Русия на неотдавнашните срещи на високо равнище на НАТО и на ЕС и САЩ, и приветства установяването на диалог на високо равнище между ЕС и САЩ относно Русия; подчертава необходимостта както НАТО, така и ЕС да имат последователна, проактивна стратегия и да реагират законосъобразно, бързо и единно на актове на традиционна и хибридна агресия и провокации от страна на Русия; отново осъжда незаконното анексиране на Крим от Русия през 2014 г.; осъжда продължаващото използване от Русия на кибератаки, кампании за дезинформация, фалшиви новини, заговори за убийство и опити за отравяне на опозиционни фигури; призовава ЕС и НАТО да обединят и разширят настоящите си усилия срещу преките и непреките агресии и действия на Русия, насочени срещу Украйна, Грузия и Молдова, както и текущите ѝ демонстрации на сила в регионите на Балтийско и Черно море, в Азовско море, в Източното Средиземноморие и в Далечния север; подчертава значението на зачитането на международните граници и на териториалната цялост на съседните на Русия държави; припомня, че трансатлантическите партньори трябва да координират своя двупистов подход на възпиране и диалог с Русия, като поддържат редовни контакти в областта на контрола над въоръженията, военната прозрачност и всички други въпроси, свързани със сигурността;

22. осъжда наскоро наложените санкции от страна на Русия срещу високопоставени европейски длъжностни лица и други граждани на ЕС, включително срещу председателя на Европейския парламент, и изразява съжаление за очевидното отхвърляне на диалога от страна на президента Путин, както и за нарушаването на редица основни международни ангажименти, а също и за постоянните нарушения на правата на човека и основните свободи, и счита продължаващите агресивни действия и засилената демонстрация на военна сила от страна на Русия са заплаха за международната сигурност и стабилност; изразява загриженост относно неотдавнашните широкомащабни военни действия на Русия във и около Украйна; изразява в този контекст непоколебимата си подкрепа за суверенитета и териториалната цялост на Украйна и призовава за укрепване на нейните военни способности и устойчивост;

23. признава, че нарастващото влияние, настъпателност, както и военният, технологичният и политическият възход на Китай трябва да бъдат посрещнати с координирана трансатлантическа стратегия; приветства в този контекст твърдия тон, възприет по време на неотдавнашните срещи на високо равнище на НАТО и на ЕС и САЩ; изразява сериозна загриженост във връзка с политиките, следвани от органите на Китайската комунистическа партия (ККП), когато става въпрос, наред с другото, за потискането на демокрацията в Хонконг, дискриминационното третиране на религиозни и културни малцинства, особено на уйгурите в Синцзян, заплахите към Тайван или агресивните политики и действия в Южнокитайско море; освен това изтъква значението на факта, че Китай, като авторитарен режим, е влязъл в системна конкуренция с трансатлантическото партньорство, подкопавайки основания на правила международен ред, граден в продължение на много десетилетия, и на свой ред се опитва да го преобрази в съответствие със собствените ценности, доктрина и интереси на ККП; припомня засиленото присъствие на Китай на международната сцена, както и в Европа чрез неговата инициатива „Един пояс, един път“, инвестициите му в критична инфраструктура в Европа, дейностите му в киберпространството, в арктическите региони и в Африка, както и документираните кражби на интелектуална собственост и натрупването на запаси от балистични ракети;

призовава за внимателно наблюдение на дейностите на Китай в сферата на информационните и комуникационните технологии (ИКТ), особено във връзка с китайската инициатива за Цифров път на копринатa, с цел предотвратяване на зависимости от инфраструктура под контрола на китайски дружества, което носи риск от едностранно влияние на Китай върху разработването на международни норми в областта на ИКТ; призовава ЕС и НАТО да повишат координацията за гарантиране на защита на критичната цифрова инфраструктура и телекомуникационните мрежи срещу намеса от чужди държави чрез постепенно изваждане от употреба на оборудване, произведено от субекти от недемократични държави като Китай;

24. насърчава ЕС и НАТО да започнат стратегически диалог за разработване на съвместен и съгласуван подход спрямо Китай, като използват силните страни и капацитета на двете организациите с цел да се генерира възможно най-голяма добавена стойност въз основа на съвместно договорени стратегически цели;

25. изразява сериозна загриженост за това, че авторитарни съперници и конкуренти на трансатлантическото партньорство използват не само военни, но и политически, икономически, технологични и социални инструменти за подкопаване на нашите общества и демокрации; посочва значителните предизвикателства за сигурността и икономиката, породени от хибридни заплахи, кибератаки, външни намеси, намеса в избори и кампании за дезинформация, които в някои случаи представляват атака срещу самото естество на нашите демокрации; осъжда нарастването в последно време на случаите на кибератаки и шпионаж от страна на държавни и недържавни субекти срещу държави — членки на ЕС, и съюзници в НАТО в контекста на пандемията от COVID-19, в т.ч. насочени срещу сектора на здравеопазването; подчертава факта, че всички европейски усилия в областта на устойчивостта трябва също да включват — като основа за гарантиране на подкрепа за нашите отбранителни дейности — ясна стратегия за публична комуникация за увеличаване на обществената осведоменост относно предизвикателствата пред трансатлантическата сигурност; счита, че ЕС и НАТО следва да се стремят към договаряне и прилагане на всеобхватен подход за по-решителни, координирани и пропорционални ответни действия и адекватни механизми за предотвратяване на конфликти и управление на кризи с цел противодействие на нови общи заплахи;

26. отбелязва, че НАТО продължава да бъде уникален форум за сътрудничество в областта на отбраната между ЕС и неговата бивша държава членка — Обединеното кралство; призовава за всеобхватно, приобщаващо и стратегическо партньорство в областта на сигурността и отбраната между ЕС и Обединеното кралство; призовава НАТО и ЕС да засилят общите действия на международната сцена за защита на демокрацията, включително чрез укрепване на многостранните организации с цел защита на основания на правила многостранен ред срещу надигащите се авторитарни сили; призовава за активно развитие на по-тесни връзки с единомислещи демокрации по света; счита, че засилените партньорства с държави като Япония, Австралия и Индия, които заедно със САЩ образуват Четиристранния диалог по въпросите на сигурността, както и с Южна Корея и Нова Зеландия, заедно със засиленото сътрудничество с Тайван, не само ще увеличат сигурността ни като цяло, но биха могли да спомогнат и за гарантирането на по-ефективно прилагане на глобалните норми и правила, определени от многостранни форуми като ООН; насърчава също така сътрудничеството между ЕС и НАТО с членовете на АСЕАН в този контекст;

27. насърчава ЕС, НАТО и ООН да проучат допълнително възможностите за по-тясно сътрудничество в областта на управлението на кризи, хуманитарните дейности, поддържането на мира и изграждането на капацитет на партньорите, особено в съвместните области на действие; призовава за създаването на по-приобщаваща среда чрез увеличаване на участието на жените в рамките на трите основни задачи и във всички политически и военни структури; настоятелно призовава ЕС и НАТО да работят заедно за по-систематично прилагане на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността (ЖМС) и да развиват съвместни дейности в областта на образованието и обучението;

28. подчертава необходимостта от последователен, ясен, съгласуван и координиран подход на ЕС и НАТО по отношение на държавите от южното съседство, като се вземат мерки както по отношение на традиционните заплахи като тероризма, така и по отношение на нарастващото, агресивно присъствие на Русия и Китай; отбелязва сътрудничеството в миналото между операция „Океански щит“ на НАТО и операцията на военноморските сили на ЕС Atalanta в борбата с пиратството и за осигуряване на безопасно преминаване през Аденския залив;

29. призовава за сътрудничество и координация в Средиземноморието между военната операция на Европейския съюз в Средиземноморието EUNAVFOR MED IRINI и операцията на НАТО „Морски страж“; подчертава, че и двете операции допринасят за сигурността и стабилността в Средиземноморието;

30. изразява безпокойство от нарастващото напрежение в Индийско-Тихоокеански регион, което представлява заплаха за регионалната и глобалната стабилност, и призовава за засилено сътрудничество с единомислещи партньори в региона, което следва да включва редовен политически диалог и консултации, обмен на информация и координация на обучението и ученията;

31. призовава за силна ангажираност и координация между ЕС и НАТО за запазване на напредъка, постигнат през последните две десетилетия в Афганистан, в контекста на оттеглянето на мисията „Resolute Support“ от Афганистан, което следва да се извърши организирано и координирано; насърчава по-нататъшната подкрепа за вътрешноафганистанските мирни преговори, но настоява процесът да запазва и надгражда политическите, икономическите и социалните постижения на афганистанския народ от 2001 г. насам, по-специално защитата на правата на жените, децата и малцинствата;

32. подкрепя засилената координация между ЕС, ООН и НАТО в Ирак, наред с другото чрез консултативната мисия на ЕС (EUAM) в Ирак и Мисия Ирак на НАТО (NMI), които спомагат за стабилизирането на страната;

33. насърчаване диалога и сътрудничеството на ЕС и НАТО със страни партньори от Латинска Америка и Карибския басейн; посочва, че Колумбия е единствената държава партньор на алианса в Латинска Америка, и подчертава, че е важно да се проучи възможността за укрепване на още партньорства в региона;

34. признава, че хибридните и кибернетичните атаки от страна на враждебни държави и недържавни участници са предизвикателство за традиционното определение на междудържавен конфликт, шпионаж и саботаж; призовава ЕС да продължи да развива свой собствен инструментариум за защита на критичната инфраструктура срещу хибридни атаки; приветства работата в рамките на Консултативния форум по въпросите на устойчивата енергия в сектора на отбраната и сигурността (КФ SEDSS) към Европейската агенция по отбрана (EDA) за повишаване на защитата на критичната инфраструктура в рамките на ЕС; подчертава, че както ЕС, така и НАТО следва да продължат да укрепват своите автономни способности за предотвратяване, възпиране и реагиране на хибридни и кибернетични атаки, в т.ч. срещу собствените им институции; приветства пояснението в комюникето от срещата на високо равнище на НАТО през 2021 г., че Северноатлантическият съвет може да реши да се позове на член 5 в случай на хибридна война, както в случай на въоръжено нападение; призовава за засилено сътрудничество и обучение в областта на кибернетичната отбрана; предлага да бъде създаден съвместен информационен център за киберзаплахи, както и съвместна работна група на ЕС и НАТО за киберсигурност с цел определяне и договаряне на колективни ответни действия срещу киберзаплахи; призовава за силна координация в това отношение между Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност (ENISA) и Съвместния център за високи постижения в областта на кибернетичната отбрана на НАТО; призовава за засилена координация между ЕС и НАТО по отношение на установяването на колективна отговорност за злонамерени киберинциденти;

35. приветства работата на Европейския център за борба с хибридните заплахи (Hybrid CoE), екипа за незабавно реагиране при компютърни инциденти за институциите, органите и агенциите на ЕС (CERT-EU) и екипа за реагиране при компютърни инциденти на НАТО (NCIRC) и вижда в нея добър пример за сътрудничество между ЕС и НАТО; счита, че общата реакция на кибернетичните заплахи би могла да се доразвие посредством Hybrid COE, включително чрез провеждане на съвместни курсове и обучения; е убеден, че са необходими още стъпки, например усилия за създаване на повече полезни взаимодействия между компонентите на гражданския и военния сектор, за постигане на напредък в областта на общата устойчивост, а оттам и за предотвратяване на бъдещи хибридни заплахи; посочва също така потенциала на ЕС и НАТО в областта на формулирането на световните норми за киберсигурност, основани на нашите споделени общи стойности; счита, че ЕС и НАТО следва да координират своите позиции в разработването на програма за международен контрол над въоръженията в ключовите области на нововъзникващите и революционните технологии с военно приложение;

36. призовава за ускоряване на съвместните усилия на ЕС и НАТО за постигане и запазване на водещи технологични позиции в глобален мащаб по отношение на военните способности, включително посредством съвместно финансиране на научноизследователски проекти, основани на авангардни технологии, квантова изчислителна технология и изкуствен интелект, като по този начин се насърчават разработването на най-модерни военни способности, основани на демократични ценности; подчертава ролята, която ориентираните към гражданската сфера стартиращи предприятия и МСП играят в съвременните иновации в областта на нововъзникващите технологии; подчертава, че нововъзникващите технологии предлагат и възможности за укрепване на нашите общи позиции в областта на отбраната; подчертава освен това, че оперативната съвместимост, общите технологични стандарти и съвместните инвестиции в авангардни технологии, научноизследователска дейност и иновации, са от ключово значение в подкрепа на амбицията на НАТО и ЕС да защитават нашите граждани по възможно най-добрия начин; подчертава, че развитието на изкуствен интелект (ИИ), който зачита основните права и подкрепя обществения интерес, изисква укрепване на рамка на ЕС за ИИ, която включва заинтересовани страни от публичния и частния сектор и гражданското общество; препоръчва инициативи, като Европейската програма за промишлено развитие в областта на отбраната (EDIDP), ПСС и Европейски фонд за отбрана да улеснят ангажирането на МСП чрез подпомагане на усилията в подкрепа на инкубацията и капиталовите инвестиции; насърчава разработването на набор от общи способности за ИИ на ЕС за преодоляване на различията в техническо отношение, за да се гарантира, че държави членки, които не разполагат със съответния експертен опит или способност да използват системи с ИИ в своите министерства на отбраната, няма да бъдат оставени да изостанат;

Сряда, 7 юли 2021 г.

37. отбелязва бързината с която се развиват технологиите, включително цифровизацията, и увеличения потенциал на ИИ, и призовава държавите — членки на ЕС, и съюзниците в НАТО, да се стремят към по-тясно сътрудничество, за да запазят технологичното си превъзходство що се отнася до тези мегатенденции, да гарантират оперативната съвместимост на своите ИТ системи и съвместно да се стремят към разработване на общи етични стандарти в областта на тези нови технологии, както и да насърчават тези стандарти в световен мащаб; призовава ЕС и НАТО да поемат водеща роля в глобалните усилия за създаване на всеобхватна регулаторна рамка за разработването и етичното използване на оръжия с определена степен на автономност; насърчава ЕС и НАТО да участват активно в международните преговори по правно обвързващ инструмент, с който напълно да се забранят автономните смъртоносни оръжейни системи без значим контрол от страна на човека; изтъква, че сътрудничеството между ЕС и НАТО е от основно значение за оказване на противодействие на амбициите на съперници като Китай и Русия за технологично господство и на злонамереното използване на технологиите;

38. признава безпрецедентното предизвикателство за световния мир, просперитет, сигурност, включително човешка сигурност, и стабилност, което изменението на климата представлява като „мултипликатор на заплахите и кризите“; призовава за засилен диалог между НАТО и ЕС и за набор от действия за борба с изменението на климата и неговите многостранни последици за международната сигурност; припомня, че ЕС разполага с по-широк кръг от правомощия и инструменти, които му позволяват да предостави всеобхватен отговор на предизвикателствата, породени от изменението на климата и срива в биологичното разнообразие; подчертава, че както ЕС, така и НАТО следва да увеличат инвестициите в зелени технологии с цел подобряване на военната ефективност и същевременно свеждане до минимум отпечатъка върху околната среда и избягване на нанасянето на по-нататъшни вреди на екосистемите;

39. отбелязва, че космическото пространство е област от критично значение и че новите технологии бързо правят възможно неговото използване като една от областите за отбрана; признава, че това създава както възможности за сътрудничество между ЕС и НАТО, така и предизвикателства пред трансатлантическата сигурност; отбелязва, че способността на НАТО да извършва оперативни дейности в космическото пространство зависи от базираните в космическото пространство активи на членуващите в него държави, и подчертава необходимостта от повишаване на сътрудничеството въз основа на съществуващите програми на ЕС като „Галилео“ и „Коперник“; счита, че сътрудничеството между ЕС и НАТО в космическата сфера би могло да допринесе за насърчаване на стандарти за космическа сигурност и на най-добри практики сред международната общност, осигурявайки взаимни ползи в области като комуникацията, навигацията и разузнаването; подчертава необходимостта ЕС и НАТО да се стремят да предотвратят въоръжаването в космическото пространство; отбелязва нарастващото значение на сигурността на космическото пространство и сигурността на сателитите, подчертава значението на Сателитния център на Европейския съюз и изисква агенцията да анализира и да предостави доклад относно безопасността и/или уязвимостта на сателитите на ЕС и на държавите членки спрямо космически отпадъци, кибератаки и на пряко ракетно нападение;

40. съзнава нарастващото стратегическо значение на Далечния север и Арктическия регион и техните политически, икономически, екологични и свързани със сигурността измерения и признава значението на координацията между ЕС и НАТО в Арктика; подчертава, че Арктика трябва да остане зона на мирно сътрудничество и призовава за мерки за изграждане на доверие, за да се избегнат действия, водещи до увеличаване на военното присъствие в региона; отбелязва, че Арктическият съвет има мандат да засилва конструктивния диалог и устойчивото развитие; припомня заявлението, подадено от ЕС, за статут на наблюдател в Арктическия съвет, припомня, че понастоящем ЕС актуализира своята политика за Арктика и отново призовава за засилено сътрудничество с всички арктически партньори, както на двустранно, така и на регионално равнище, включително в рамките на Арктическия съвет, Евро-арктическия съвет за региона на Баренцово море и партньорствата по линия на Северното измерение, по всички въпроси от общ интерес; подчертава значението на гарантирането на свободата на корабоплаването в Далечния север; припомня парламентарното измерение на сътрудничеството в Арктика, наред с другото чрез Постоянния комитет на парламентаристите от Арктическия регион (SCPAR), в който участва Европейският парламент;

41. приветства тясното сътрудничество между ЕС и НАТО по време на пандемията от Covid-19; подчертава важната роля на въоръжените сили на съюзниците от НАТО и на държавите — членки на ЕС, по време на пандемията от COVID-19 и приветства военната помощ за граждански операции за подкрепа, по-специално за разполагането на полеви болници, превоза на пациенти и доставката и разпределението на оборудване; насърчава инициативите на ЕС и НАТО, насочени към улесняване на трансграничното използване на военните логистични способности за справяне с такива извънредни ситуации, за да се даде възможност за по-добра координация, взаимодействие, солидарност и подкрепа; подчертава необходимостта от повишаване на подготвеността на ЕС и НАТО в областта на защитата от химически, биологични, радиологични и ядрени материали; е убеден, че съвместните усилия на ЕС и НАТО за справяне с кризата, предизвикана от COVID-19, пряко допринасят за повишената устойчивост на нашите общества; подчертава, че пандемията от COVID-19 показа предизвикателствата, на които разрушителните извънредни ситуации, особено тези с нетрадиционен характер, като пандемии и природни бедствия, излагат настоящата ни устойчивост; отбелязва със загриженост, че кризата с COVID-19 се отрази отрицателно не само върху общественото здраве и икономиката, но и върху сигурността, като засили

геополитическото съперничество и увеличи несигурността, например по отношение на устойчивостта на веригите на доставка, което има трайни последици за европейската и международната сигурност и стабилност; призовава за укрепване на сътрудничеството между ЕС и НАТО за по-добро справяне с необичайни извънредни ситуации, което следва да включва упражнения във връзка с извлечените поуки от пандемията от COVID-19, редовни тренировъчни учения с цел по-добра подготовка на държавите членки и съюзниците за предвиждане и по-доброто управление на природни и предизвикани от човека бедствия, както и създаване на запаси от оборудване за извънредни ситуации и необходимите активи;

Време е за изпълнение на амбициите на ЕС в областта на отбраната

42. изразява убеждението си, че държавите членки трябва да увеличат усилията си, за да отговорят на равнището на амбиция на ЕС и да подобрят способността на ЕС да действа с по-ефективен, развръщаем, оперативно съвместим и устойчив набор от военни и граждански способности и сили, който да осигури на ЕС капацитет за по-справедлив и по-решителен принос за трансатлантическата сигурност, като същевременно му позволи да постигне напредък към стратегическа автономност и да продължи да проправи пътя за постепенно изграждане на Европейски съюз за отбрана в съответствие с член 42 от ДЕС, ако Европейският съвет единодушно реши така; подчертава, че стратегическата автономност укрепва трансатлантическата сигурност и в никакъв случай не цели дублиране на мерки и ресурси или отделяне от НАТО или неговото отслабване, а има за цел допълване и оперативна съвместимост с усилията и способностите на НАТО; същевременно изтъква, че стратегическата автономност на ЕС предполага не само развитие на отбранителни способности, основани на силна и независима европейска отбранителна технологична и индустриална база, но и институционален капацитет, който да дава възможност на ЕС да действа съвместно с партньорите, когато е възможно, и по-специално с НАТО, и независимо, ако е необходимо; счита, че тези засилени европейски усилия за развитие на способностите ще позволят на ЕС да поеме по-голяма отговорност за европейската сигурност, включително в съседните на ЕС държави, и за глобалната стабилност, и да подкрепя по-добре общите интереси и ценности на ЕС и НАТО; подчертава, че разполагащият със стратегическа автономност Европейски съюз ще служи като крайъгълен камък на трансатлантическия алианс и ще направи възможно възприемането на по-ефикасен и ефективен подход към някои от глобалните предизвикателства, за които трябва да се намери решение днес и в непосредствено бъдеще;

43. изразява твърдото си убеждение, че предвид безпрецедентното равнище на предизвикателствата, амбициите на ЕС в рамките на ПСС и развитието на способностите трябва да обхващат пакет от пълен спектър от сили; припомня, че инвестициите на ЕС в отбрана са инвестиции в сигурността на трансатлантическата общност като цяло, които ще доведат до по-справедливо споделяне на тежестта между трансатлантическите партньори в НАТО; подчертава необходимостта от постигане на напредък в развитието на отбранителните способности, за да се реагира адекватно на общите заплахи; счита, че държавите — членки на ЕС, особено онези 21 от тях, които членуват и в НАТО, трябва да действат съгласувано и следва да обмислят определянето на ясна „европейска амбиция“ относно развитието на способностите, по-специално чрез увеличаване на инвестициите си в научноизследователска дейност и иновации, без да се пренебрегва трансатлантическото партньорство; призовава онези 21 държави, които са общи членове на ЕС и НАТО да прилагат принципа на „единен набор от въоръжени сили“, като декларират еднакъв резерв от потенциално налични способности за целите на планирането в рамките на ЕС и НАТО; насърчава полагането на повече усилия от държавите, членуващите и в двете организации, да постигнат на по-добра съгласуваност между процеса на планиране на отбраната на НАТО и инициативите на ЕС за развитие на способностите, по-специално Целите по отношение на способностите с висока степен на въздействие, плана на ЕС за развитие на способностите и координирания годишен преглед на отбраната на ЕС, където изискванията се припокриват, с цел избягване ненужни дублирания и по-добра реакция на нови заплахи; подчертава важната роля на Европейската агенция по отбрана (EDA) за изготвянето на плана на ЕС за развитие на способностите; подчертава, че всяко преразглеждане на целите на ЕС следва да отразява и неговите приоритетни цели и целите по отношение на способностите с висока степен на въздействие; подчертава, че едно такова преразглеждане е от основно значение, за да се извлекат всички ползи от инициативи като ПСС; изразява убеждението си освен това, че ЕС трябва да подобри връзката между планирането, научноизследователската дейност и развитието на способностите;

44. счита, че европейските съюзници в НАТО, подпомагани, когато е възможно, от европейски партньори извън НАТО, по целесъобразност, следва да се стремят да гарантират адекватно споделяне на тежестта и отговорността с цел да допринесат за адекватен дял от процеса на планиране на отбраната в НАТО, отразяващ значението и ролята на европейците в рамките на алианса; счита, че това би имало незабавен допълнителен ефект на увеличаване на способността на Европа да се защитава и следователно би увеличило нейния оперативен капацитет;

45. подчертава, че трансатлантическото партньорство може да бъде успешно само ако всички държави членки изпълняват своите ангажименти, включително поетите задължения за инвестиране в отбрана, и си предоставят взаимна подкрепа; подчертава целта на НАТО от 2 %, потвърдена на срещата на върха на НАТО в Уелс през 2014 г. и изпълнена от някои европейски съюзници в НАТО, и изтъква, че постигането на тази цел е също така инвестиция в европейската сигурност

и стабилност, като по този начин се гарантира готовност за справяне с новите глобални предизвикателства; припомня също така ангажимента за изразходване на 20 % от годишния бюджет за отбрана в ключовата област на научноизследователската и развойната дейност; подчертава, че новите заплахи, като кибернетичните и хибридните заплахи, идват като допълнение към вече съществуващите предизвикателства пред сигурността и следователно изискват допълнителни ресурси; подчертава факта, че както пандемията показа, сигурността не може да се измерва само в проценти изразходван БВП и че много други елементи също следва да се вземат предвид при оценяването на усилията за принос към укрепване на общата отбрана на алианса; призовава разходите за отбрана в абсолютни стойности да не бъдат намалявани поради икономическите предизвикателства, пред които са изправени държавите — членки на ЕС и НАТО, дължащи се на пандемията от COVID-19;

46. подчертава, че Европа следва, доколкото е възможно, да разглежда тези стратегически предизвикателства по всеобхватен и последователен начин посредством „интегрирания подход“ на ЕС, който следва непрекъснато да се усъвършенства чрез по-добри механизми за координация и командни структури, както и като отчита новите заплахи и предизвикателства, и след това да обмисли кои способности може да развива заедно, което в крайна сметка ще бъде принос на държавите — членки на ЕС, за колективната отбрана на НАТО, като същевременно ще се подобрява оперативната съвместимост на техните способности;

47. изразява отново подкрепата си за ефективно прилагане на директивите от пакета от мерки за отбраната, засягащи съответно възлагането на обществени поръчки в областта на отбраната и сигурността и трансферите на свързани с отбраната продукти; подчертава, че пълното прилагане на тези директиви би означавало важна стъпка към Европейски съюз за отбрана, правейки политиката на ЕС в областта на отбраната по-съгласувана и насърчавайки развитието на европейската отбранителна промишленост; изразява убеждението си, че прилагането им е ефективен начин за противодействие на продължаващата разпокъсаност на вътрешния пазар на ЕС за продукти от областта на отбраната, която все още води до ненужни дублирания и до умножаване на елементите на неефективност в разходите за отбрана на държавите членки; подчертава значението на една силна, конкурентоспособна и иновативна европейска отбранителна технологична и индустриална база (ЕОТИБ), съчетана с появата на пазар на ЕС за отбранително оборудване, който изцяло спазва правилата на вътрешния пазар и Общата позиция относно износа на оръжие; счита, че това би повишило европейската сигурност и би осигурило по-добро оборудване на членовете на двете организации; призовава за по-нататъшни усилия за гарантиране на напълно функциониращ общ пазар в областта на отбраната; подчертава значението на обединяването на националните ресурси за съвместни научни изследвания, развойна дейност, придобиване, възлагане на обществени поръчки, поддръжка и обучение и призовава за стратегическа дългосрочна ориентация на финансираните проекти; призовава за повече полезни взаимодействия между европейската отбранителна технологична и индустриална база и водещи участници от частния сектор при разработването на нововъзникващи технологии с двойна употреба, като например ИИ, като същевременно се гарантират полезни взаимодействия с други участници (членове на гражданското общество, изследователи и др.); подчертава значението на сътрудничеството между EDA и НАТО и признава стойността на сътрудничество на ЕС в областта на отбранителната промишленост в рамките на трансатлантическото технологично и промишлено сътрудничество в областта на отбраната (TADIC); припомня дългосрочната амбиция за изграждане на силно трансатлантическо сътрудничество в сектора на отбраната и промишлеността, за да се улесни трансатлантическото технологично и промишлено развитие, като се обърне внимание, наред с другото, на въпросите, свързани със сигурността на доставките, общия подход към правата върху интелектуалната собственост, преките чуждестранни инвестиции и реципрочния достъп до пазарите в областта на отбраната; призовава Комисията да си сътрудничи активно с НАТО с цел улесняване на трансатлантическото технологично и промишлено развитие; посочва, че европейските инициативи в областта на отбраната допълват тези на НАТО и са предназначени да насърчават държавите членки да участват в областта на отбраната; насърчава тясното сътрудничество между международния персонал на EDA и НАТО;

48. подчертава значението на съвместните европейски проекти, като бъдещата европейска система за въздушна отбрана (Future Air Combat System, FCAS), Европейската система за дистанционно управляеми летателни апарати Eurodrone, както и основната система за бойни действия по суша (Main Ground Combat System, MGCS), и призовава за по-нататъшни амбициозни и осезаеми проекти;

49. приветства ангажимента на ЕС и САЩ, заявен на неотдавнашната среща на високо равнище между ЕС и САЩ, да работят за постигането на административно споразумение между EDA и САЩ; призовава за сключването на подобно споразумение с други съюзници в НАТО, нечленуващи в ЕС, особено тези, с които са започнали преговори за присъединяване към ЕС, ако е уместно, като същевременно се зачитат всички необходими гаранции за защита на интересите на ЕС и неговите държави членки в областта на сигурността и отбраната, за да се задълбочи трансатлантическото сътрудничество в областта на отбраната, като се гарантира, че използваните военни технологии е напълно оперативно съвместими на техническо равнище;

50. приветства удължаването на срока на действие на новия договор START, което дава и на двете страни допълнително време за продължаване на преговорите с оглед постигане на съгласие по нов инструмент за контрол над въоръженията; призовава ЕС и НАТО да се стремят към привличането и на други държави, по-специално Китай; припомня необходимостта от засилване на сътрудничеството и инвестициите в ключовата област на въздушната и ракетната отбрана; изразява силна

загриженост относно изтичането на срока на действие на Договора за ликвидиране на ракетите със среден обсег на действие, което създаде нов риск за сигурността по-специално на европейските държави; призовава за отчитане и подходящо разглеждане на опасенията на Европа по отношение на сигурността; изразява съжаление във връзка с неотдавнашните оттегляния от Договора за „Открито небе“;

51. потвърждава отново пълната си подкрепа за ангажимента на ЕС и неговите държави членки към ДНЯО като крайъгълен камък на режима за неразпространение на ядреното оръжие и ядрено разоръжаване; подчертава необходимостта от предприемане на ефективни мерки за ядрено разоръжаване; посочва отново, че международният мир и сигурност печелят в свят, свободен от съществуването и разпространението на ядрени оръжия; настоятелно призовава ЕС и НАТО да се стремят към амбициозна програма за запазването и укрепването на ефективни международни режими за контрол над въоръженията, разоръжаване и неразпространение като основен фактор за глобалната, трансатлантическата и европейската сигурност, и припомня необходимостта от провеждане на политики, целящи постигане на напредък по отношение на намаляването на ядрените арсенали и и поставяне на ограничения по отношение на разполагането на свръхзвукови ракети; изразява загриженост относно настоящите събития и инициативи в Иран по отношение на неговата програма за обогатяване на уран; отново изразява продължаващата си подкрепа за Съвместния всеобхватен план за действие (СВПД) като възможно най-доброто средство за получаване на гаранции за изключително мирно използване на ядрената енергия от Иран; приветства възобновяването на преговорите и призовава всички страни да се върнат към пълно спазване;

52. призовава ЕС и неговите институции, градейки на основите, поставени от „интегрирания подход“, да развиват както обща европейска култура на сигурност и отбрана, която зачита специфичния характер на политиките за сигурност и отбрана на държавите членки, така и стратегически подход в процеса на разработване на своите политики, който следва да се прилага по-специално по отношение на решенията в областта на търговията, управлението на веригите на доставки, скрининга на инвестициите, сътрудничеството за развитие, инфраструктурата, мобилността и цифровите технологии; подчертава ключовата роля на стратегическия компас в това отношение; подчертава, че в области като хибридните заплахи и киберзаплахите, както и борбата с кампаниите за дезинформация, институциите на ЕС са в добра позиция за разработване на съвместни ответни мерки; приветства в това отношение пакета относно Съюза на сигурност от декември 2020 г. и счита, че това е добра първа стъпка, която трябва бързо да бъде последвана от по-нататъшни действия; отбелязва предложението за преработена директива за мрежовата и информационна сигурност (МИС 2);

53. подчертава значението на военната мобилност за гарантиране на бързото придвижване на силите в рамките на ЕС и извън него, което е важно за ефективната и превантивната отбрана; призовава ЕС и неговите държави членки да увеличат усилията си за по-нататъшно намаляване на процедурните пречки пред военната мобилност; приветства незаменимата роля на ЕС, когато става въпрос за засилване на военната мобилност и изисква значително увеличаване на усилията за изпълнение на този проект, по-специално чрез ПСС, но също така и чрез насърчаване на държавите членки да стимулират своите промишлени бази да предлагат конкурентни проекти, отговарящи на условията за съфинансиране от ЕС; призовава за повече полезни взаимодействия от страната на ЕС между различните участници; подчертава, че за успеха на военната мобилност е необходим подход, обхващащ всички равнища на управление с участието на институциите на ЕС, държавите членки и НАТО; призовава да се обмисли план за действие с акцент върху общите интереси на ЕС и НАТО във военната мобилност чрез повишаване на амбициите в области като цифровизацията, киберустойчивостта на транспортните инфраструктури и системи и възможността за използване на решения с изкуствен интелект в полза на военната мобилност; счита, че този проект не само ще покаже добавената стойност на сътрудничеството между ЕС и НАТО, но ще бъде и доказателство за това как инструментите и правомощията на ЕС могат да допринасят за колективната отбрана на НАТО; приветства разпределянето на значителни суми от средствата на ЕС за съвместни проекти в областта на отбраната, въпреки че тези суми не отговарят на първоначалните амбиции; припомня, че 38 от 46-те текущи проекта по линия на ПСС са в отговор на приоритетите на НАТО за планиране в областта на отбраната и приветства потенциалното участие на трети държави в такива проекти в съответствие с разпоредбите на съответното решение на Съвета;

Към амбициозно партньорство

54. присъединява се изцяло към декларацията в неотдавнашното комюнике на НАТО, че Европейският съюз продължава да бъде уникален и важен партньор на НАТО; изразява отново в този контекст твърдото си убеждение, че отношенията между ЕС и НАТО трябва да бъдат издигнати до едно наистина стратегическо равнище, за да се достигне пълният потенциал на партньорството въз основа на вече постигнатия безпрецедентен напредък и с цялостната цел за изграждане на истински междуорганизационни отношения; призовава за редовни специални срещи на високо равнище с участието на всички държавни и правителствени ръководители от НАТО и ЕС за поддържане на доверие и разбирателство на най-високо равнище и изразява дългосрочната си визия за Съвет за партньорство ЕС-НАТО; насърчава освен провеждането на дискусия за създаването на постоянен Съвет на министрите на отбраната на ЕС, който следва да поддържа постоянна връзка със заседанията на министрите на отбраната на НАТО; подчертава принципа на приобщаване в това отношение;

Сряда, 7 юли 2021 г.

55. подчертава отново принципа на приобщаване и насърчава увеличаването на съвместните неофициални срещи, както и на съвместните изявления и съобщения от страна на ръководителите на институциите на ЕС и НАТО; повтаря призивите си ЕС и НАТО да организират редовни и по-амбициозни съвместни учения въз основа на съществуващата практика на паралелни и координирани учения (PACE), като осигуряват участието на всички държави членки и съюзници, което би послужило за подобряване на взаимното разбирателство между ЕС и НАТО и за допълнително засилване на сътрудничеството между служителите им; насърчава засиления обмен на некласифицирана и класифицирана информация в бъдещи учения, по приобщаващ и недискриминационен начин, като първа стъпка към обмен на информация в реални кризисни ситуации;

56. призовава всички членове да работят за сключването на споразумение за сигурност между Кипър и НАТО;

57. приветства постигнатия напредък по 74-те общи предложения за действие; счита обаче, че е необходима повече политическа подкрепа, за да се гарантира пълно изпълнение; освен това призовава да бъдат предложени водещи проекти, например в областта на нововъзникващите и революционните технологии и презареждането с гориво въздух-въздух, моделирани по проекти, като тези в областта на военната мобилност, за да се повиши ангажираността и да се направи сътрудничеството по-осезаемо и насочено към постигане на резултати;

58. подчертава, че ЕС и НАТО трябва да координират своите усилия в борбата с тероризма като подобрят настоящите практики на обмен на разузнавателна информация между държавите членки и съюзниците от НАТО с особен акцент върху постигането на по-добра обща ситуационна осведоменост в ключови области, включително нововъзникващи убежища и използването на нововъзникващи и революционни технологии от терористи, както и хибридни тактики;

59. признава, че с оглед на институционалните ограничения сътрудничеството между ЕС и НАТО до голяма степен се осъществява на неофициално и техническо равнище на ниво служители, което понякога ограничава активното участие на всички държави членки и съюзници; счита, че тези ограничения представляват уязвимост за трансатлантическата, както и за европейската сигурност, поради, наред с други причини, потенциалното блокиране на достъпа до структурите на НАТО за операции на ЕС по линия на ОПСО; счита, че това положение трябва да се промени и поради това настоятелно призовава всички заинтересовани страни да работят добросъвестно за намирането на решение, което би направило сътрудничеството по-формално и предвидимо на всички равнища, с оглед на изграждането на стабилни междуорганизационни отношения; приветства дискусията относно капацитета на бъдещото военно командване на ЕС, който трябва да бъде интероперативен и съвместим с НАТО, за да се гарантира най-ефективен оперативен капацитет на единния набор от сили;

60. подчертава необходимостта от укрепване на единството, солидарността и сближаването на съюзниците; отчита сериозните спорове между съюзници в Източното Средиземноморие; приветства създаването на механизъм на НАТО за намаляване на напрежението; припомня своята загриженост относно придобиването от Турция на руската ракетна система S-400; подчертава значението на по-нататъшните мерки за изграждане на доверие, основани на диалог и взаимно уважение; изразява дълбока загриженост относно поведението на Турция — стратегически важен съсед и съюзник на НАТО; призовава Турция да избягва по-нататъшни провокационни и дестабилизиращи действия и я насърчава да следва външна политика, политика на сигурност и вътрешна политика, която да е в съответствие със задълженията на и очакванията от страна кандидатка за членство в ЕС и съюзник от НАТО;

61. припомня, че както ЕС, така и НАТО са изградени въз основа на общи демократични принципи; припомня, че Северноатлантическият договор е пряко свързан с Устава на ООН; призовава НАТО да изиска от своите членове пълно спазване на всички членове на Устава на ООН; подчертава, че трансатлантическото партньорство се нуждае не само от силни военни сили, но и от силни и устойчиви общества; подчертава взаимно подсилващата се връзка между силните демократични основи и силния, основан на правила международен ред, които само заедно могат да гарантират дълголетието на нашите демокрации; подкрепя идеята, предложена от администрацията на президента Байдън, за световна среща на високо равнище на демокрациите; призовава за повече усилия за отчитане на високите стремежи на по-младите поколения и за създаване на възможности за ефективно участие на младите хора в нашите демократични процеси и за ясно представяне пред младите хора на стратегическите предизвикателства, пред които са изправени нашите общества, за да се гарантира ангажирането им с тези критични въпроси и активната им подкрепа на нашите общи усилия;

62. припомня, че засилената роля на ЕС в областта на сигурността и отбраната беше посочена като приоритет за европейските граждани в проучвания, проведени от Евробарометър; предлага сътрудничеството между ЕС и НАТО и въпросите на сигурността и отбраната като цяло да бъдат разгледани по време на предстоящата Конференция за бъдещето на Европа, за да бъде чуто мнението на хората;

63. подчертава значението на проактивната, ефективна и прозрачна комуникация както в ЕС, така и извън него, и призовава за още по-тясно сътрудничество между съответните служители на НАТО и ЕС в областта на стратегическата комуникация, особено по отношение на борбата с дезинформацията и външните намеси и кибератаките в стратегически важни области като страните от Западните Балкани и Източното партньорство; призовава за подобряване на обмена на информация при установяването на кибератаки и кампании за дезинформация с цел повишаване на способността за реагиране; настоява обаче, че както ЕС, така и НАТО трябва да поддържат своя съответен независим капацитет; подкрепя идеята за създаване на независими центрове за високи постижения за изучаване на чужди езици, говорени в стратегически важни региони;

64. подчертава значението на парламентарната дипломация и отново призовава за засилване на ролята на Парламентарната асамблея на НАТО; препоръчва статутът на делегацията на Европейския парламент в Парламентарната асамблея на НАТО да бъде повишен от постоянната комисия на Парламентарната асамблея на НАТО до пълен статут, което да отрази значението на сътрудничеството между ЕС и НАТО; призовава за съвместно заседание на комисията по външни работи (AFET) на Европейския парламент и комисията по външни работи на Камарата на представителите на САЩ, за да се обсъдят общите заплахи за сигурността на трансатлантическото партньорство и как едно засилено сътрудничество между ЕС и НАТО би могло да спомогне за справянето с тях;

65. приветства първото по рода си участие на генералния секретар на НАТО на заседание на колегиума на членовете на Комисията на 15 декември 2020 г., което изпрати силно послание за взаимен ангажимент за засилване на партньорството между НАТО и ЕС; поздравява генералния секретар на НАТО Йенс Столтенберг за неговото лидерство и решимост за постигане на напредък в отношенията между ЕС и НАТО, което съответства на амбициите и приоритетите, посочени от ръководителите на ЕС;

o

o o

66. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, Европейската служба за външна дейност, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Генералния секретар на НАТО, Европейската агенция по отбрана, правителствата и националните парламенти на държавите членки на ЕС и на НАТО и на Парламентарната асамблея на НАТО.